

Keti
Hopkins
Zodijak devojke

Ona je zvezda

Prevela Nataša Lemajić

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2009.

Prvo poglavlje

Zodijak devojka

Tibin spisak obaveza:

Pogledati mesečni maki horoskop na kompjuteru.

Uraditi domaći.

Pripremiti odeću za školu.

Kupiti namirnice preko Interneta.

Ostaviti spisak obaveza za gospođu Watson kućepaziteljku.

„O moj blagi bože!“ rekoh svom crnom mačoru, Kozmou, koji je s kraja mog kreveta pogledao

nagore svojim pospanim očima. „Ovo je *tako* fantastično.“

Sedela sam za svojim stolom i vratila se na veb-sajt koji sam gledala na kompjuteru kako bih proverila da nisam sanjala ono što sam videla. Zapravo, to je bio veb-sajt mog tate: www.bejtizvezde.org. Tata je Bendžamin Bejti, poznati astrolog. On piše nedeljnu kolumnu za novine *Sandey stejt*, mesečnu kolumnu za sjajni dizajnerski časopis *Divajn divas*, a svakog petka je na televiziji u emisiji *Dobro jutro, Britanijo*, gde najavljuje šta se sprema na nebu za vikend i jednom mesečno diskutuje o horoskopu odabrane slavne ličnosti. Jedva sam čekala da s njim podelim svoje vesti. Ustala sam i potrčala uz stepenice.

„Tata. Taa-*ta!*“

„Šta je bilo, srećice?“ povikao je tata negde iz prizemlja.

„Mislim da ću to biti ja ovog meseca.“

„Rekao sam da bi mogla biti ti, zar ne? Siđi dole, zajedno ćemo proveriti na mom kompjuteru i pogledati šta je sledeće.“

Bacila sam pogled na ogledalo u dnu predsoblja. Gledala me je sitna trinaestogodišnja devojčica smeđih očiju, kože boje kafe i kose upletene u

kikice. „Danas je tvoj dan“, rekla sam svom odrazu, spustila se niz stepenište preskačući po jedan stepenik i trupkala po parketu tražeći tatu. Ovo je bila najbolja stvar koja se ikada može desiti, a dešavala se meni. *Meni*. Tibi Bejti.

To sam upravo videla u mom horoskopu na kompjuteru. Takve planetarne postavke dešavaju se samo jednom u životu, a nekim ljudima se nikad i ne dese. Bila sam tako srećna, htela sam da napravim zvezdu. Ako se nešto uzbudljivo dogodi, obično je to nekom drugom u mojoj porodici. Oni su svi tako glamurozni, lepršaju okolo živeći svoje neobične živote, uvek u centru pažnje, a ja sam uglavnom u pozadini kao mala gospođica Dosadnjakovička kojoj se nikad ništa ne dešava.

Moja mama je takođe poznata. Nije bila kada smo mi (moja starija sestra Pat i ja) bile male. Tada je bila mama domaćica, ali pre otprilike pet godina, upisala je poslovne studije na Otvorenom univerzitetu i otkrila da ima talenta za zarađivanje novca. Izgubila je dvadeset kilograma, nadogradila kosu, pa je kratka i čupava kosa odjednom postala dužine ramena i glatka, a onda je otišla i kupila novu garderobu. Bio je to slučaj „Čuvaj se, svete, stiže Estela

Bejti, vrhunski poslovna žena i sila na koju treba računati!“

Tata kaže da je to zato što je ona Ovan, a Ovnovima vlada planeta Mars koja je planeta rata! To je tačno, mama nije neko s kim se treba kačiti kada pokrene projekat! Sada vodi preduzetništvo *Bejti*, koje se bavi svime i svačim vezanim za astrologiju. Svim aspektima. Šta god poželite, ona će pronaći i prodati: šalje sa horoskopskim znacima, majice, priveske, prstenje, knjige, karte, priveske za ključeve, lični horoskop koji piše tata. On je oduvek bio slavan, ali mama ga je učinila *bogatim* i slavnim. Kada je počela da zarađuje ogromnu lovu, kupila nam je veću kuću i nazvala je 'Kuća Zodijska'. Blizu je Ozburijske, sela sagrađenog na svetom zemljištu. Legenda kaže da je bila dom drevnih bogova i bliznakinja planine Olimp u Grčkoj. Sve sobe su dekorisane po nekoj astrološkoj tematici. Na primer, kupatilo je prostorija Riba, a pošto je to znak ribe i vodeni znak, a Ribama vlada Neptun, a Neptun je poznat kao kralj mora – tako kupatilo ima izraženu morsku tematiku. Sve je plave i zelene boje sa slikama riba i sirena, a vrhovi zidova oivičeni su školjkama. Veoma lepo. Tako je urađen dekor čitave kuće – svaka prostorija ima svoju tematiku u

odnosu na zvezde. Rejčel, moja najbolja drugarica, voli da dođe i pogleda svaku prostoriju. Ona kaže da je to kao poseta nekoj šarenolikoj umetničkoj galeriji.

Zamalo sam se sudarila sa Pat koja je izašla iz kuhinje noseći čašu soka. „Opa, uspori. Zašto juriš?“, rekla je.

„Zbog mene. Mislim da sam Zodijak devojka ovog meseca. Zar to nije fantastično?“

Pat je slegla ramenima. „Ako ti tako kažeš“, rekla je i nastavila da tumara. Pat nije zainteresovana za astrologiju. Kada se rodila, mama i tata su je nazvali Mahina. Ona je rođena u znaku Raka, a Rakovima vlada Mesec. Mahina znači Mesec, i ja mislim da je to lepo i romantično ime. Ali moja sestra ne misli tako. Kada je imala devet godina, zahtevala je da je više niko ne zove tako i promenila je svoje ime u Pat. *Pat!* Ona ne izgleda kao Pat. Izgleda kao Mahina. Veoma je lepa, s velikim smeđim očima, srcolikim licem i crnom kosom (nadogradnja, kao mama) do polovine leđa.

Njena soba na poslednjem spratu jedina je koja nema zodijačku tematiku – barem, ne više. Bila je uređena tako da odražava Mesec i imala je tamno-plavu tavanicu prekrivenu sićušnim vilinskim

svetlima koja su svetlucala poput zvezda. Spavanje u njoj bilo je kao spavanje pod vedrim nebom, a tu je još bio i svetlarnik, tako da je deo onoga u šta gledate bilo pravo nebo. Kada je Pat imala deset godina, izbacila je sve postere zvezda i lampu u obliku Meseca, a sobu okrećila u belo, čak i tavanicu. Na vrata je okačila poster s natpisom: DRŽI SE PODALJE POD PRETNJOM SMRTI. STROGO BEZ ZODIJAČKIH STVARI. TAKOĐE POD PRETNJOM SMRTI. I onda je dodala lobanju s dve ukrštene kosti kako bi naglasila svoju ozbiljnost. Tata kaže da ona tako reaguje zato što joj je Mesec u Škorpiji, a cinizam prema stvarima vezanim za horoskop tipičan je za nekoga s njenom natalnom kartom. Ona je jedna od najpopularnijih devojaka u našoj školi. Ima šesnaest godina i dugačak je red momaka koji žele da privuku njenu pažnju. Međutim, ona im obično slomi srce, samo zato što može.

Pronašla sam tatu opruženog u njegovoj radnoj sobi, u zadnjem delu kuće. Tata je voleo da se oblači kao da je i dalje na Karibima (odakle potiče naša porodica mada smo Pat i ja rođene u Engleskoj). Nosio je jednu od svojih jarko obojenih šarenih košulja sa crvenim papagajima, bermude i sandale.

S dredovima do ramena, izgledao je kao neki rege muzičar. Mama i on čudno izgledaju zajedno, kao da je ona gospođa Ozbiljna, a on gospodin Opušteni.

Radna soba je prostorija koja je uređena po planeti Merkur, koja je planeta komunikacije. Takođe, u vreme grčkih bogova, Merkur je bio poznat kao krilati glasnik. Merkur je vladajuća planeta Blizanaca i Devica. Tata je Blizanac, a ja sam Devica, pa nam je Merkur zajednički. Tata je smatrao da bi Merkur bio pogodan za njegovu radnu sobu budući da on tu obavlja sve svoje komunikacije – preko svog kompjutera, telefona i svih knjiga koje se tamo nalaze. Gomila knjiga. Neke od njih su prastare, s pohabanim kožnim koricama, izbledeleg papira, a reči su ispisane prelepim rukopisom. Soba je velika i sveža, s visokom tavanicom i francuskim prozorima koji se otvaraju ka spolja kada je vreme toplo. Tata ima dve stare kožne sofe ispred mermernog kamina, gde voli da se opruži i čita. Neki put čita pet ili šest knjiga u isto vreme, i svugde okolo ostavlja ih otvorene pa se ja često sapletem o njih. Na zidovima se nalaze neke slike koje je nabavio u Indiji, a prikazuju razne astrološke planete. U ćošku blizu stola, nalazi se bronzana statua Merkura u prirodnoj veličini, koju mu je u znak zahvalnosti

poklonio jedan klijent iz Holivuda. Lično mislim da je statua malo nepristojna jer nema odeću, pa kada sedite na sofi, njegovi viseći delovi nalaze se u nivou vaših očiju. To baš i nije nešto što bih želela da gledam dok pijem čaj i jedem kolačiće s tatom, hvala lepo. Jednom sam na to zalepila žuti papi-rić kako bih pokrila *ne tako privatne* privatne delo-ve. Tata je mislio da je to užasno smešno i pozvao ostatak porodice da vidi. U čitavom svom životu nisam bila tako postićena. Neki put se nerviram dok sam u tatinoj radnoj sobi, jer je tako neuredna, pa ja umirem od želje da je pospremim, a tata mi ne dozvoljava da bilo šta dodirnem.

„To je moja soba“, kaže on. „I imam sopstveni sistem.“ Čudno je to, Device i Blizanci mogu imati istu vladajuću planetu, ali što se tiče samih znako-va, taaaaako su različiti. Device vole kada su stvari uredne.

„Evo, pogledaj ovo“, rekao je tata i odveo me do police s koje je skinuo jednu od njegovih prastarih knjiga. Kada je bupnula o njegov sto, podigao se oblak prašine koji me je naterao da kinem.

„A-pćihaaaaaaa! Stvarno tata, jednog dana ću se ušunjati ovde s pajalicom i maskom za lice i dobro očistiti ovo mesto!“

„Samo se usudi. Meni se ovako sviđa. Udobno je.“

„A-pćihaaaaaaa!“ ponovo sam kinula.

Tata me je ignorisao i nastavio da okreće stranice. „A, evo nas“, rekao je. „Znao sam da je ovde negde.“

Bacila sam pogled na stranicu koju je otvorio u knjizi. Reči „Zodijak devojke“ bile su ispisane velikim, starinskim slovima i ilustrovane različitim mastilima u boji, s noćnim nebom u pozadini.

„Da vidimo šta kaže“, rekao je tata i nagnuo se da pobliže proučava stranicu. „Hmm, da, da, vladajuće planete, znamo sve o tome. Među nama žive planete u ljudskom obliku. Da, da...“

Ovo poglavlje sam odavno videla zato što sam volela da preturam po tatinim knjigama, naročito po onim starim. Dopadao mi se miris istorije u njima, osećanje da je neko, u nekim drevnim vremenima, pre spelčeka, kopija i pejsta, sedeo i ispisivao svaku reč, čak ilustrovao neke od njih. Sećam se da sam pročitala kako postoje ljudi poput „Zodijak devojaka“, ali nisam na to obratila pažnju dok tata nije pre nekog vremena rekao da sumnja u to da sam možda ja jedna od njih.

Nagnula sam se preko njegovog ramena i pročitala: „Zodijak devojke. Negde na Zemlji, svakog

meseca, jedna devojka je odabrana za Zodijak devojku. Ovo joj donosi:

1. Poklon u nakitu koji će odgovarati njenom horoskopskom znaku.
2. Sredstvo komunikacije s planetama.
3. Pomoć planeta, koje se sve nalaze na Zemlji preružene u normalne ljude.
4. Vladajuće planete svakog znaka ponaosob smenjivaće se kao čuvari na mesečnom nivou.“

Gotivno, pomislila sam gledajući spisak horoskopskih znakova i njihovih vladajućih planeta.

<u>Vladajuća planeta</u>	<u>Horoskopski znak</u>
Sunce	Lav
Mesec	Rak
Merkur	Blizanci i Devica
Venera	Bik i Vaga
Mars	Ovan
Jupiter	Strelac
Saturn	Jarac
Uran	Vodolija
Neptun	Ribe
Pluton	Škorpija

„Znaš ovaj deo o tome kako su planete ovde u ljudskom obliku?“ pitala sam.

„Da.“

„U kojem obliku bi bio Merkur?“

Tata je pogledao u knjigu. „Hmm, Merkur, kri-lati glasnik. Pa, znam koliko i ti.“ Okrenuo je stranicu. „Vidiš, ova knjiga je stara nekoliko vekova, pa se njegova pojava mogla menjati s vremenom. Mada, pretpostavljam da bi mogao imati neke veze s porukama i komunikacijom. Nema sumnje da ćemo saznati kako se to manifestuje danas.“ Tata je pokazao natalnu kartu na desnoj stranici. „Ali pogledaj ovde. Ovo je karta tipične Zodijak devojke, koja pokazuje kako će izgledati planetarna postavka kada dođe njen red za Zodijak devojku.“

Bacila sam pogled na stranicu i osmotrila natalnu kartu. Nekome ko ne zna, izgledala bi kao krug, s jednim manjim krugom unutar njega i iscrtanim linijama. Ali meni... Na prvi pogled znala sam šta većina toga znači, jer čitavog života gledam tatu kako pravi natale svojim klijentima. Ne poznajem kuću koja toliko živi i diše astrologiju. Na primer, većina beba ima patkice ili medvediće ili ribice okačene iznad kolevke, a ja sam imala deset planeta. Do svoje pete godine, poznavala sam zvezde

jednako dobro kao i azbuku. Takođe, znala sam da je astrologija nešto više od horoskopa u novinama i časopisima. Zнала sam da svaki čovek ponaosob ima drugačiji horoskop, u zavisnosti od toga u koje vreme je rođen, gde je rođen i gde su se u odnosu na to nalazile planete na nebu. To je bila prava nauka, a ne hokus-pokus, kako tvrde neki tatini kritičari.

„Sad, brzo“, rekao je tata, „odštampaj ovomesečnu planetarnu postavku za tvoj natal. Držim ga na ekranu.“

Otišla sam do kompjutera, pritisla štampanje, i sekundu kasnije, list papira je bio u mojoj ruci. Odnela sam ga tati koji ga je stavio preko leve strane otvorene knjige. Pogledali smo natalnu kartu u knjizi, a zatim i moj natal.

„Pogodak“, rekao je tata.

„Pogodak“, odgovorila sam.

Savršeno su se poklapale. Ista postavka.

Upravo u tom trenutku, neko je pokucao na ulazna vrata. Čuli smo kako Pat odlazi da ih otvori, a trenutak kasnije, čuli smo prigušeni zvuk glasova. Ubrzo potom, čuli su se koraci u hodniku i Pat je otvorila vrata radne sobe. Bila je ustreptala i rume-na. „Ovaj, Tibi. Neko te traži.“

„Ko je to?“

„Neki kurir na motoru“, rekla je, a zatim spustila glas do šapata, „i *totalni* je frajer, kao neki grčki bog u bajkerskom kožnjaku.“

Prošli su me žmarci od uzbuđenja. Nasmejala sam se tati, a on mi je namignuo. „O, čini mi se da tačno znamo ko je to“, rekla sam. „Ovaj... reci mu da uđe. Očekivali smo ga.“

Drugo poglavlje

Hermi

„Dobro došao“, rekao je tata i napravio neki čudan, ljubazni naklon, kao da nije bio siguran u to kako da se ponaša s kurirom motociklistom od metar i osamdeset u svojoj radnoj sobi. Stranac je izgledao jednako nesigurno, i u čudu je gledao slike i knjige okolo. Bio je baš onakav kakvog ga je Pat opisala, imao je otprilike osamnaest godina, možda više, ali totalni macan visokog stasa, s lepim licem, isklesanom vilicom i širokim ramenima. Podsetio me je na statue grčkih i rimskih bogova koje smo videli u Britanskom muzeju kada smo išli sa školom – suviše zgodan da bi bio istinit, ali evo ga ovde pred nama kako zrači zdravljem i harizmom. Imala sam osećaj da buljim u njega otvorenih usta, pa

sam učinila svestan napor da zatvorim vilicu. Mada nije primetio. Ugledao je statu u Merkura i začuđeno zurio u nju. Zaista je ličila na njega, i ja sam se pitala kako li se on oseća što u radnoj sobi mog tate pronalazi sopstvenu statu bez odeće.

„To je Merkur“, rekao je tata bacajući pogled na statu. „A ja sam Bendžamin Bejti.“

„A ja sam Hermes, ali možete me zvati Hermi“, rekao je kurir.

„Zar nije Hermes ime grčkog boga putovanja i komunikacija?“ upitao je tata namignuvši mi suptilno. „A Merkur je rimski naziv za istog boga?“

Hermi je delovao impresionirano. „Hmm, vi se baš razumete u bogove“, odgovorio je, a zatim otkopčao svoju jaknu pokazavši majicu sa ispisanim rečima *Merkur komunikacije*.

„A razumem se i u planete“, reče tata, namignuvši još jednom.

„Zaista?“ upita Hermi.

Tata je klimnuo glavom, potapkao se po nosu i pokazao na slike i postere na zidu i knjige na njegovim policama. Hermi je poblizje osmotrio neke naslove dok sam ja očajnički pokušavala da smislim nešto da kažem, ali moj mozak se izgleda pretvorio u kašu i mogla sam samo da buljim.

Tata je pokazao na prastaru knjigu koja je još bila otvorena na poglavlju o Zodijak devojkama. „Vidiš ovo, Hermi?“

Hermi je bacio pogled i delovao još više impresionirano. „Izvanredno. Apsolutno izvanredno. Dakle... vi se, znači, razumete u ovo?“

Tata je klimnuo glavom i Hermijevo lice se razvedrilo.

„Moram da kažem ostalima. To je zapanjujuće. Obično se susrećemo s takvim otporom, sumnjičavošću. Ljudi misle da se samo zaluđujemo ili da živimo u svetu mašte.“

„Ali ne i ovde u Ozburiju“, rekao je tata. „Poznate su nam legende o ovom mestu i nadali smo se da ćete se jednog dana vratiti. Nadam se da ćeš na Kuću Zodijaka gledati kao na svoj drugi dom. Mi smo počastvovani tvojim prisustvom.“

Hermi je delovao iznenađeno ali oduševljeno. „Retkost je naići na takvu dobrodošlicu, tako da je to zaista ljubazno od vas. Zaista ljubazno.“

Sve ovo vreme, čekala sam da Hermi obrati pažnju na *mene*. Na kraju krajeva, ja sam bila Zodijak devojka, a ne tata, i konačno se odvratio od fascinacije tatinim policama, izvadio paket iz unutraš-